

forslagets Bestemmelser, og derved imødkommes delvis et Andragende fra Dansk Kvindesamfund (Bilag 3), hvis Begrundelse for en Forhøjelse af denne Hjælp findes berettiget. Ifølge Sygekasseinspektørens Beregning (Bilag 1) vil det økonomiske Resultat af dette Ændringsforslags Vedtagelse blive en forøget Udgift for Sygekasserne af ca. 150,000 Kr. og for Statskassen af ca. 50,000 Kr.

Udvalget med Undtagelse af Lewinsky stiller Ændringsforslag Nr. 2 til § 6, idet man vel kan tiltræde — for nogle Medlemmers Vedkommende dog kun med Betæneligheder —, at de Indtægts- og Formuegrænser, som skal sætte Skellet mellem bemidlede og ubemidlede i Sygekasselovens Forstand, ikke optages i Loven, men fastsættes administrativt hvert femte Aar. Forslagsstillerne kan imidlertid ikke billige, at Sygekassenævnet skal deltage i Forhandlingerne mellem Indenrigsministeren og Rigsdagsudvalget om disse Satsers Størrelse, hvorimod man finder det naturligt, at Sygekassenævnet gennem en Indstilling faar Lejlighed til at fremsætte sit Syn paa Sagen. — Samme Flertal finder det rigtigst, at Sygekassernes Medicinydelser begrænses til højst $\frac{3}{4}$ af Medlemmernes Medicinudgifter, idet man frygter, at en større Ydelse i mange Tilfælde vil kunne medføre en alt for uøkonomisk Brug af Medicin. Det nævnte Flertal stiller derfor Ændringsforslagene Nr. 12 og 13 til § 22.

Udvalget med Undtagelse af Lewinsky og Vejstrup har den Opfattelse, at den Læge, som efter Lovforslagets § 9 skal tiltræde det Udvalg, der skal afgøre, om nogen efter sin økonomiske Stilling kan optages som nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse, samt om Sygekassen er berettiget til Tilskud fra Staten for et nydende Medlem, bør vælges af den lokale Lægeforening, i Stedet for, at det, som foreslaaet, skal være en af de af vedkommende Sygekasse benyttede Læger. Dels finder Forslagsstillerne, at en af den lokale Lægeforening valgt Læge vil kunne staa friere og mere uafhængig i Udvalget end en af Sygekassens egne Læger, dels savnes

der i Lovforslaget et Organ til at bestemme, hvilken af de af en Sygekasse benyttede Læger der skal tiltræde Udvalget i de mangfoldige Tilfælde, hvor Sygekassen benytter flere Læger. Man stiller i Henhold hertil Ændringsforslag Nr. 7 til § 9.

Et *Mindretal* (Jørgen Berthelsen, Dalsgaard, Degnbol, Jensen-Toustrup, Mikkelsen og Nygart) kan slutte sig til Lovforslagets Bestemmelser om, at det flydende Statstilskud til Sygekasserne skal beregnes og fordeles — ikke som hidtil efter Medlemsbidragenes Størrelse, da denne Fordelingsmaade kan medføre og har medført en ret ulige Fordeling af Tilskuddet, efter som Sygekassernes Medlemmer har Evne til at svare større eller mindre Medlemsbidrag —, men efter de lovpligtige Ydelser, som Sygekasserne skal udrede til Medlemmerne under Sygdomsforhold, nemlig: Lægehjælp, Sygehusbehandling, Dagpenge og Barselhjælp. Af Hensyn til Statens finansielle Balance finder Mindretallet det imidlertid ikke rigtigt uden nogen Begrænsning at gaa med til at paabyrde Statskassen en saa stor Del af disse Udgifter, som Lovforslaget fastsætter, nemlig $\frac{1}{4}$. Thi derved faar man nok god Sikkerhed for, at Statskassens Tilskud til Sygekasserne vil blive forøget med ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig udover de 150 a 200,000 Kr., hvormed Statstilskuddet normalt plejer at stige fra Aar til Aar, men man faar ikke en lignende Sikkerhed for, at Forøgelsen ikke bliver endog væsentlig større, hvad ogsaa Sygekasseinspektøren i en Skrivelse af 22. April f. A. (Bilag 4) til Landstingets Sygekasseudvalg har henledet Opmærksomheden paa, idet han udtaler, at „*det ikke kan beregnes, hvilke Virkninger mange af de i Lovforslaget givne nye Bestemmelser vil have med Hensyn til Afgang og Tilgang af Medlemmer, Udgifter til Læger, Sygehuse m. v., hvilket igen faar Indflydelse paa Statstilskuddets Størrelse.*“

Mindretallet finder derfor, at der i Loven i hvert Fald bør indsættes en Grænse for Statstilskuddets Størrelse for hvert ubemidlet Sygekassemedlem. Og ved Æn-